ΑΠΟΨΕΙΣ

Αργύρης Αργυριάδης

Το ρέκβιεμ του α(θ)λητισμού

11/02/2022 16:07

FACEBOOK TWITTER COMMENTS

Η δολοφονία ενός δεκαεννιάχρονου στη Θεσσαλονίκη, άνευ αιτίας και αφορμής, συγκλόνισε το πανελλήνιο. Όχι μόνον για το απρόκλητο (δεν υπήρξε ούτε υποψία αντιπαράθεσης) και τη βαναυσότητα (το θύμα επλήγη με δρεπανομάχαιρο και απανωτά χτυπήματα στο κεφάλι!) της πράξης, αλλά για την αιτία της. Ήταν οπαδός άλλης ομάδας! Μιλάμε για έγκλημα καθοσιώσεως!

Την οργή που προκάλεσε το ανωτέρω στυγερό έγκλημα δυσκολευόμαστε να την κάνουμε κινητήριο δύναμη για να αλλάξουμε τα κακώς κείμενα. Τοπικά μέσα ενημέρωσης επιδόθηκαν στο συνηθισμένο συλλογικό αυτομαστίγωμα : «Φταίει η πόλη, οι άνθρωποί της, η υποκουλτούρα που κυριαρχεί, η εμμονική ενασχόληση του πληθυσμού με τον αθλητισμό» και άλλα κοινότυπα. Θα ήταν έτσι, εάν η αθλητική βία ενδημούσε μόνο στη Θεσσαλονίκη. Δυστυχώς, όμως, τη βρίσκουμε πανελλαδικά και σε όλες τις κατηγορίες.

Αυτό που θα περίμενε κανείς σε τούτη την πόλη είναι μια πιο εμφατική καταδίκη του φαινομένου. Θα ανέμενε πρωτοβουλίες από το πολιτικό προσωπικό της πόλης αλλά και από τους ιδιοκτήτες των αθλητικών ομάδων. Η ανοχή σημαίνει συνενοχή και έμμεσα ενθαρρύνει τέτοιες ενέργειες. Δυστυχώς, δεν έλλειψε ο πολιτικάντικος «στρογγυλεμένος» λόγος, με πλέον ατυχή τη δήλωση του δημάρχου Θεσσαλονίκης, που μίλησε για «αποτυχία του οπαδικού κινήματος». Βαρύγδουπη μεν, άστοχη δε επισήμανση. Όσο ταυτίζουμε ανεγκέφαλους χουλιγκάνους με το «οπαδικό κίνημα» τόσο προσφέρουμε άλλοθι στους πρώτους και ευτελίζουμε το δεύτερο.

Ωστόσο, η καταδίκη θα αρκούσε; Πώς μπορούμε να αποφύγουμε την επανάληψη τέτοιων φαινομένων; Δυστυχώς, υπάνθρωποι θα συνεχίσουν να αφαιρούν ζωές για ασήμαντη αφορμή. Χωρίς να ξέρουν και οι ίδιοι το γιατί. Άτομα με παντελώς κατεστραμμένο κώδικα επικοινωνίας και ενσυναίσθησης. Νέοι, με πρόδηλη αδυναμία να επικοινωνήσουν γνήσια συναισθήματα και επιθυμίες, εκτονώνονται μέσω της βίας. Τα αίτια πολυποίκιλα και το φαινόμενο δεν θα εκλείψει όσο δεν το αντιμετωπίζουμε στη ρίζα του, δηλαδή στον τρόπο και στους φορείς κοινωνικοποίησης. Οικογένεια, σχολείο και μέσα ενημέρωσης έχουν τους κρισιμότερους ρόλους στην προσπάθεια ομαλής ένταξης ενός νέου ανθρώπου στο κοινωνικό σύνολο. Τα νέα άτομα πρέπει να αντιλαμβάνονται ότι «ανήκουν» στην κοινωνία και όχι σε ημίκλειστα σύνολα που αναπτύσσουν περιθωριακές συμπεριφορές. Τα τελευταία δεν έχουν καμία σχέση με τον αθλητισμό. Απλώς, σήμερα βρίσκουν τρόπο και χώρο εκτόνωσης στο γήπεδο. Και τούτο όχι πάντα, όπως έδειξε το πρόσφατο θλιβερό συμβάν.

Και τι κάνουμε με εκείνους που αποτύχαμε να εντάξουμε στο κοινωνικό σύνολο; Προσπαθούμε να τους εντάξουμε και ταυτόχρονα προστατευόμαστε από αυτούς. Για ποιο λόγο να έχουν δικαίωμα εισόδου στα γήπεδα; Για ποιο λόγο να μπορούν να συχνάζουν σε «λέσχες φίλων» οποιασδήποτε ομάδας; Για ποιο λόγο να επιτρέπεται σε ιδιοκτήτες αθλητικών ομάδων να «διαπραγματεύονται» μαζί τους; Αλλά και για ποιο λόγο -όταν οι περισσότεροι από αυτούς αναπτύσσουν εγκληματικές διαθέσεις από την ανηλικότητά τους- να μην παρακολουθούνται στενά από κοινωνικούς λειτουργούς και ειδικά καταρτισμένους εκπαιδευτικούς;

***Δημοσιεύθηκε στη "ΜτΚ" στις 06.02.2022**

Δημοφιλείς Απόψεις

Κυριακή Τσολάκη
Εμείς και τα κολλήματά μας
17/02/2022 19:00

Σάμης Ταμπώχ
Γειτνίαση
18/02/2022 19:00

Νίκος Οικονόμου
Πέντε χρόνια θητεία. Και υποχρεωτικά!
20/02/2022 21:30

Σάμης Ταμπώχ
Ζώδια
20/02/2022 22:30

Μιχάλης Αλεξανδρίδης
Τέλος συναγερμού για τον COVID 19;
20/02/2022 20:00

Μιχάλης Αλεξανδρίδης
Το κυριακάτικο ντέρμπι και τα κροκοδείλια δάκρυα για τον Άλκη
20/02/2022 18:00

Μάκης Βοϊτσίδης
Αυστηροί νόμοι ναι. Ταλιμπανισμός όχι!
21/02/2022 12:00

COPYRIGHT © 2022 ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
With ♥ by DARKPONY